

VASTAUS TOVEREILLE SVERDLOVILAISILLE ³⁰

I

SVERDLOVILAISTEN KYSYMYKSET

1. Kominternin III kongressin hyväksymissä teeseissä VKP(b):n taktikasta ³¹ Lenin puhuu kahden perusluokan olemassaolosta Neuvosto-Venäjällä.

Nykyään me puhumme kulakiston ja uuden porvariston luokkana likvidoisesta.

Merkitseekö se, että uuden talouspolitiikan aikana meillä muodostui kolmas luokka?

2. Puheessanne marxilaisten maatalousasiantuntijain edustajakokouksessa Te sanoitte: „Kun me noudatamme uutta talouspolitiikkaa, niin teemme sen siksi, että se palvelee sosialismin asiaa. Mutta kun se lakkaa palvelemasta sosialismin asiaa, niin me viskaamme sen hiiteen“. Kuinka on ymmärrettävä tuo „viskaaminen“ ja kuinka se tapahtuu?

3. Kuinka puolueen tulee kollektivisoinnin ja kulakiston luokkana likvidoisien ratkaisevien menestysten mukaisesti muuttaa tunnusta, joka määrittelee nykyään proletariaatin ja erilaisten talonpoikaisten väliset keskinäissuhteet: „On osattava saada aikaan sopimus keskitalonpojan kanssa — luopumatta hetkeksikään taistelusta kulakkia vastaan ja nojautuen lujasti ainoastaan köyhälistöön“ (Lenin) ³²?

4. Minkälaisin menetelmin on kulakiston luokkana likvidoiminen toteutettava?

5. Eikö kahden tunnuksen samanaikainen toteuttaminen: toinen yleisen kollektivisoinnin piireille — kulakin luokkana likvidoiminen ja toinen piireille, joissa ei ole yleistä kollektivisointia — kulakin rajoittaminen ja syrjäyttäminen, johda siihen, että viimeainituissa piireissä kulakki itse likvidoi itsensä (tuhlaa omaisuutensa, tuotantovälineensä)?

6. Minkälainen vaikutus voi kulakiston luokkana likvidoisella ja luokkataistelun kärjistymisellä meillä sekä talouspulalla ja vallankumouksellisen aallon kasvulla kapitalistimaissa olla „hengähdysketken“ pituuteen?

7. Mitä mieltä Te olette kapitalistimaissa nykyisin olevan vallankumouksellisen nousun välittömästi vallankumoukselliseksi tilanteeksi muuttumisen mahdollisuudesta?

8. Kuinka tulee arvioida ne uudet murrokset työväenluokassa, joita luonnehtivat kokonaisten työosastojen päätökset liittyä puolueen riveihin, puolueen ja työväenluokan tulevien keskinäissuhteiden kannalta?

9. Kolhoosiliikkeen valtavan laajuuden yhteydessä astuu päiväjärjestykseen kysymys puoluejärjestön laajentamisesta maaseudulla. Minkälaisen tulee olla politiikkamme tämän laajentamisen rajojen suhteen ja kolhoosilaisten eri ryhmien puolueeseen hyväksymisen suhteen?

10. Mitä mieltä Te olette niistä kiistoista, joita käydään taloustieteilijöiden keskuudessa poliittisen taloustieteen tärkeimmistä kysymyksistä?

II

TOVERI STALININ VASTAUS

Ensimmäiseen kysymykseen. Lenin puhui kahdesta perusluokasta. Mutta hän oli tietysti tietoinen kolmannen, kapitalistisen luokan (kulakit, kaupungin kapitalistinen porvaristo) olemassaolosta. Kulakit ja kaupungin kapitalistinen porvaristo eivät tietenkään „muodostuneet“ luokaksi vasta uuden talouspolitiikan käytäntöönottamisen jälkeen. Ne olivat olemassa jo ennen uutta talouspolitiikkaakin, ja sitä paitsi ne olivat olemassa toisarvoisena luokkana. Ensimmäisissä kehitysvaiheissa uusi talouspolitiikka jossain määrin helpotti tämän luokan kasvua. Mutta vieläkin enemmän se auttoi sosialistisen sektorin kasvua. Puolueen siirtyminen hyökkäykseen koko rintamalla käänsi asian jyrkästi maaseudun ja osaksi kaupunkien kapitalistien luokan murtamisen ja hävittämisen suuntaan.

Täsmällisyyden vuoksi tulee sanoa, että puolue ei antanut ohjeita kulakiston luokkana likvidoimisen tunnuksen ulottamisesta uutta, kaupunkilaisporvaristoa koskevaksi. Täytyy nähdä ero toisaalta nepmanien, joilta jo kauan sitten on pääpiirteissään poistettu tuotannollinen perusta ja joilla sen vuoksi ei ole vähääkään huomattavaa painavuutta meidän talouselämässämme, ja toisaalta kulakkien välillä, joilla viime aikoihin asti on ollut hyvin suuri taloudellinen painavuus maaseudulla ja joilta me vasta nyt poistamme heidän tuotannollisen perustansa.

Minusta näyttää, että eräät järjestömme unohtavat tämän eron ja tekevät virheen yrittäessään „täyden-

tää“ kulakiston luokkana likvidoimisen tunnusta kaupunkilaisporvariston likvidoimisen tunnuksella.

Toiseen kysymykseen. Tunnettu lause puheestani marxilaisten maatalousasiantuntijain edustajakokouksessa tulee ymmärtää siten, että me „viskaamme uuden talouspolitiikan hiiteen“, kun meillä ei tule olemaan enää tarvetta sallia vissiä yksityiskaupan vapautta, kun sellainen salliminen tulee antamaan vain kielteisiä tuloksia, kun me saamme mahdollisuuden järjestää kaupungin ja maaseudun väliset taloudelliset suhteet omien kauppajärjestöjemme avulla ilman yksityiskauppaa ja siihen liittyvää yksityistä kauppavaihtoa ja vissinlaista kapitalismin elpymisen sallimista.

Kolmanteen kysymykseen. Ymmärrettävää on, että sitä mukaa, kun kollektiivit valtaavat suurimman osan Neuvostoliiton piireistä, niin kulakisto tullaan likvidoimaan,— siis Iljitshin määritelmän se osa jää pois. Mitä tulee keskitalonpoikiin ja köyhiin kolhooseissa, niin sitä mukaa, kun kolhoosit varustetaan koneilla ja traktoreilla, he tulevat sulautumaan kollektivisoidun maaseudun työntekijöiden yhtenäiseksi joukoksi. Tämän mukaisesti tulevat meidän tunnuksistamme tulevaisuudessa katoamaan käsitteet „keskitalonpoika“ ja „köyhä“.

Neljänteen kysymykseen. Perusmenetelmänä kulakiston luokkana likvidoimisessa on joukkoluontoinen kollektivisointi. Kaikki muut toimenpiteet on sopeutettava tämän perusmenetelmän mukaisiksi. Kaikki se, mikä on ristiriidassa tämän menetelmän kanssa tai heikentää sen merkitystä, on viskattava syrjään.

Viidenteen kysymykseen. Ei saa kuvitella „kulakiston luokkana likvidoimisen“ ja „kulakiston rajoittamisen“ tunnuksia kahdeksi itsenäiseksi ja saman-

arvoiseksi tunnukseksi. Kulakiston luokkana likvidoin-
sen politiikkaan siirtymisen jälkeen tämä tunnus tuli
perustunnukseksi ja kulakiston rajoittamistunnus ei-
yleisen kollektivisoinnin piireissä muuttui itsenäisestä
tunnuksesta alistetuksi tunnukseksi, perustunnuksen
suhteen avustavaksi tunnukseksi, tunnukseksi, joka
helpottaa näissä viimemainituissa piireissä ehtojen
valmistamista perustunnukseen siirtymiseksi. Kuten
näette, „kulakiston rajoittamisen“ tunnuksen asema on
nykyisissä uusissa oloissa muuttunut perusteellisesti
sen siihen asemaan verraten, mikä sillä oli vuosi
sitten ja aikaisemmin.

Täytyy panna merkille, etteivät eräät leh-
temme valitettavasti ota huomioon tätä erikoisuutta.

Mahdollista ja todennäköistä on, että piireissä,
joissa ei ole yleistä kollektivisointia, joku osa kula-
kistosta tulee kulakkiomaisuuden pakkoluovuttamista
odotellessaan „itse likvidoimaan itsensä“, „tuhlaamaan
omaisuutensa ja tuotantovälineensä“. Sellaista vastaan
on tietenkin taisteltava. Mutta siitä ei lainkaan seu-
raa, että meidän olisi sallittava kulakkiomaisuuden
pakkoluovuttaminen ei kollektivisoinniasian osana,
vaan itsenäisenä tehtävänä, joka toteutettaisiin ennen
ja ilman kollektivisointia. Sen salliminen merkitsisi
pakkoluovutetun kulakkiomaisuuden kolhooseissa suo-
ritettavan yhteiskunnallistamispolitiikan vaihtamista
tämän omaisuuden jakamispolitiikkaan erillisten
talonpoikain henkilökohtaisen rikastuttamisen hyväksi.
Sellainen vaihdos olisi askel taaksepäin eikä eteenpäin.
Kulakkiomaisuuden „tuhlaamista“ vastaan on vain
yksi keino — kollektivisointityön voimistaminen pii-
reissä, joissa ei ole yleistä kollektivisointia.

Kuudenteen kysymykseen. Luettelemanne keinot ja ehdot voivat supistaa huomattavasti „hengähdysketken“ aikamääriä. Mutta ne tulevat ehdottomasti voimistamaan ja kartuttamaan meidän puolustuskeinojamme. Hyvin paljon tässä riippuu kansainvälisestä tilanteesta, ristiriitojen kasvusta kansainvälisen kapitalismin leirissä, kansainvälisen talouspulan edelleenkehittymisestä. Mutta se on toinen kysymys.

Seitsemänten kysymykseen. Ei voida vetää ylipääsemätöntä rajaa „vallankumouksellisen nousun“ ja „välittömästi vallankumouksellisen tilanteen“ välille. Ei voida sanoa: „tähän rajaan saakka meillä on vallankumouksellinen nousu, mutta tämän rajan takana on hyppäys välittömästi vallankumoukselliseen tilanteeseen“. Siten voivat asettaa kysymyksen vain skolasitikot. Ensimmäinen muuttuu tavallisesti „huomamattomasti“ toiseksi. Tehtävänä on valmistaa proletariaatti nyt heti ratkaiseviin vallankumouksellisiin taisteluihin odottamatta niin sanotun välittömästi vallankumouksellisen tilanteen „koittamisen“ hetkeä.

Kahdeksanteen kysymykseen. Kokonaisten työosastojen ja jopa tehtaidenkin halu liittyä puolueeseen on merkki työväenluokan miljoonaisten joukkojen mitä suurimmasta vallankumouksellisesta noususta, merkki puolueen politiikan oikeellisuudesta, merkki tämän politiikan avoimesta hyväksymisestä työväenluokan laajojen joukkojen taholta. Tästä ei kuitenkaan lainkaan seuraa, että meidän pitäisi hyväksyä puolueeseen kaikki, jotka haluavat siihen liittyä. Työosastoissa ja tehtaissa on kaikenlaisia ihmisiä aina tuholaisia myöten. Sen vuoksi puolueen on pidettävä voimassa koeteltu henkilökohtaisen suhtautumisen

menetelmä jokaiseen, joka haluaa liittyä puolueeseen, ja puolueeseen henkilökohtaisen hyväksymisen menetelmä. Meille ei ole tarpeen ainoastaan määrä, vaan myöskin laatu.

Yhdeksänteen kysymykseen. On itsestään ymmärrettävää, että puoluerivien kasvu kolhooseissa tulee tapahtumaan enemmän tai vähemmän nopealla vauhdilla. On toivottavaa, että kolhoosiliikkeen ne ainekset, erikoisesti batrakkien ja maalaisköyhälistön joukosta, jotka ovat parhaiten karaistuneet kulakistoa vastaan käydyssä taistelussa, ryhtyisivät käyttämään voimiaan puolueen riveissä. Ymmärrettävää on, että tällöin on erikoisen järkähtämättömästi sovellettava henkilökohtaista suhtautumista ja henkilökohtaista puolueeseen hyväksymistä.

Kymmenenteen kysymykseen. Minusta tuntuu, että taloustieteilijäin välisissä kiistoissa on paljon skolas-tista ja keksittyä. Kun heitetään syrjään kiistojen ulko-kuori, niin kiistapuolien perusvirheet ovat seuraavat:

a) kumpikaan puoli ei ole kyennyt asiaankuuluvalla tavalla soveltamaan kahdella rintamalla käytävän taistelun menetelmää: ei „rubinismia“ vastaan eikä myöskään „mekanismia“ vastaan;³³

b) kumpikin puoli on erottautunut neuvostotalouden ja maailman imperialismiin peruskysymyk-sistä talmudisoitujen abstraktioiden alalle hukaten siten kaksi vuotta työtä abstraktisiin aiheisiin, tietenkin vihollistemme mieliksi ja hyödyksi.

Kommunistisin terveisin

Helmikuun 9 p:nä 1930

J. Stalin